

I forhold til Told- og Skattestyrelsen, herunder Told- og Skattestyrelsens systemer, forudsættes det, at den delegerende kommune bevarer de forpligtelser og foretager de ekspeditioner, som kommunen hidtil har haft eller foretaget, herunder at overførelse af penge m.v. fortsat sker fra den delegerende kommune. Lovforslaget bevirker endvidere ikke ændringer i reglerne om opkrævning og afregning mellem Told- og Skattestyrelsen og kommunerne, jf. kommuneskatte-lovens §§ 15 - 16 B, specielt § 16 B, stk. 3, om modregning for ikke inddrevne restancer.

Til § 2

Forslagets § 2 angår overførelse af adgangen til efter den relevante lovgivning at eftergive en fordring, meddele henstand eller foretage indstilling til anden myndighed vedrørende eftergivelse eller henstand.

Kommunalbestyrelsen har i visse tilfælde efter lovgivningen adgang til at eftergive fordringer. Dette er eksempelvis tilfældet for gæld for forskudsvis udbetalt bidrag, når en række særlige betingelser er opfyldt, jf. børnetilskudslovens § 21.

Endvidere kan andre myndigheder i visse situationer eftergive fordringer eller meddele henstand efter indstilling fra kommunalbestyrelsen. Således skal told- og skatteregionerne indhente indstilling fra kommunalbestyrelsen i skyldnerens aktuelle bopælskommune, før der træffes beslutning om eftergivelse og henstand, jf. kildeskattelovens § 73 C, 2. pkt.

Da en vurdering af spørgsmål om eftergivelse og henstand forudsætter indsigt i skyldnerens økonomiske forhold – en indsigt, som typisk vil være til stede i den kommune, der forestår opkrævningen og inddrivelsen – foreslås der i § 2 indført hjemmel til, at kommunalbestyrelsen kan overføre adgangen til at eftergive, meddele henstand og foretage indstilling til anden myndighed vedrørende eftergivelse og henstand til den kommunalbestyrelse, der er bemyndiget i medfør af § 1.

Det afhænger af indholdet af samarbejdsaftalen, om bemyndigelsen efter § 1 også omfatter kommunalbestyrelsens beføjelser efter § 2.

Til § 3

Kommunalbestyrelsen kan efter lovgivningen i vidt omfang opkræve gebyrer og afgifter i forbindelse med opkrævning og inddrivelse af restancer samt opkræve morarenter i tilfælde af for sen betaling af visse kommunale ydelser.

Som eksempler på gebyrer kan nævnes gebyrer for erindringskrivelser vedrørende ikke rettidigt betalte ydelser, gebyrer for tilsigelse til udlægsforretninger,

gebyrer for begæring om indeholdelse eller tilbageholdelse i løn eller gebyrer for, at betaling først sker efter, at sidste rettidige indbetalingsdato er passeret.

Som eksempel på afgifter kan nævnes den retsafgift, der efter § 63, stk. 2, i lov om retsafgifter tilfalder kommunen ved pantefogdens foretagelse af udlæg.

Renteloven, den kommunale gebyr- og rentelov, kildeskatteloven og en række andre love indeholder bestemmelser om, hvornår og hvordan renter ved forsinket betaling kan kræves, og om størrelsen af gebyr for fremsendelse af erindringskrivelser.

Opkrævning af erindrings- og ekspeditionsgebyrer kan endvidere uden lovhjemmel foretages med et beløb svarende til de faktiske omkostninger, der er forbundet med udsendelse af f.eks. en erindringskrivelse.

I § 3 foreslås indført hjemmel til, at kommunalbestyrelsen kan overføre denne adgang til at opkræve renter, gebyrer og afgifter til den kommunalbestyrelse, der er bemyndiget i medfør af § 1.

Såfremt denne adgang udnyttes, vil den bemyndigede kommunalbestyrelse også på dette område optræde på den delegerende kommunalbestyrelsens vegne og vil eksempelvis kunne fremsætte påkrav i medfør af rentelovens § 3, stk. 2.

En bemyndigelse i medfør af § 3 forudsætter, at de deltagende kommuner i forbindelse med indgåelse af aftale om finansiering af samarbejdet tager højde for, om renter, gebyrer og afgifter efter lovgivningen tilfalder den delegerende eller den bemyndigede kommune, jf. herved bemærkningerne til § 1.

Det afhænger af indholdet af samarbejdsaftalen, om bemyndigelsen efter § 1 også omfatter kommunalbestyrelsens beføjelser efter § 3.

Til § 4

I almindelighed vil det forhold, at opkrævning og inddrivelse ikke varetages af kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor en borger eller virksomhed har bopæl eller hjemsted, ikke have konsekvenser for den enkelte skyldner.

I tilfælde, hvor en skyldner tilsiges til at møde op i den bemyndigede kommune – f.eks. ved tilsigelse til udlægsforretning hos pantefogden eller til økonomisk afhøring – er det imidlertid af betydning for skyldneren, at den pågældende ikke er forpligtet til at give møde i en kommune, der geografisk er beliggende langt væk fra den pågældendes hjemkommune.

For at sikre, at den enkelte borger eller virksomhed ikke påføres uforholdsmæssige vanskeligheder ved etablering af et samarbejde, er der i § 4, stk. 1, fastsat, at en aftale om bemyndigelse i medfør af § 1 kun kan